

Mária - príčina našej radosti

(Duchovné zamyslenie katolíckeho kňaza vdp. Mariána Červeného)

V mesiaci máj si viac ako inokedy uctieваме Pannu Máriu, zvlášť modlitbou loretánskych litánií. V desiatkach prosieb sú ukryté vzácne duchovné hodnoty, ktoré boli počas stáročí vytvorené úprimným prejavom viery.

Každá z týchto invokácií skrýva v sebe veľa duchovného bohatstva. V jednej z nich vzývame Máriu ako „príčinu našej radosti“. V prvom rade si všimnime, čo je to vlastne radosť. Na pomoc si vezmeme nositeľa Nobelovej ceny za literatúru Henriho Bergsona, ktorý píše: „Filozofi, ktorí špekulovali o význame života a osude človeka, si sotva všimli, že príroda sa unúvala poučiť nás o tom sama. Oznámi nám presným znamením, že náš údel sa naplnil. Týmto znamením je radosť. Hovorím radosť, nehovorím zábava. Zábava je vyumelkovaná vymyslená prírodou, aby si živá bytosť zachovala život; nevraví nič o tom, akým smerom sa život uberá. No radosť vždy ohlasuje, že životu sa darí, že získava pôdu, že získal víťazstvo. Každá veľká radosť má víťazný prízvuk. No keď berieme do úvahy tento údaj a sledujeme tento nový rad faktov, zistíme, že všade, kde je radosť, je tvorenie: čím bohatšie tvorenie, tým hlbšia radosť.“

Na Pannu Máriu môžeme aplikovať toto konštatovanie: čím bohatšie tvorenie, tým hlbšia radosť. Ona tým, že dokázala v maximálnej miere zjednotiť svoju vôľu s Božou vôľou, umožnila, že Boh zostupuje do podmienok ľudského života „...A Slovo telom sa stalo a prebývalo medzi nami.“ Toto rozhodnutie je príčinou radosti pre celé ľudstvo! Ako prvá to pociťuje jej príbuzná Alžbeta. Keď ju Mária navštíví, Alžbeta zvolá: „Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone.“

Mária, nosiac vo svojom živote Božie dieťa, prináša radosť dieťaťu, ktoré Alžbeta očakáva. A to sa nesie ďalej v jej živote. Podrobne môžeme premeditovať všetky „informácie“, ktoré nám prinášajú evanjelisti. Narodenie Ježiša v Betleheme prináša radosť nielen pastierom, nielen mudrcom, ale celému svetu. Radosť pre hostov na svadbe v Káne, keď Mária podnieti svojho Syna k mimoriadnemu zásahu...Vo chvíľach Kristovho utrpenia ho sprevádza a stojí aj pod jeho krížom. Mária vnáša radosť do spoločenstva apoštolov, s ktorými sa spolu modlí po Ježišovom nanebovstúpení...

Mária je príčinou radosti pre mystické Kristovo telo neustále. Sú to nespočítateľné prejavy, keď na mnohých miestach posilňovala a posilňuje trpiacich, ubitých a nešťastných. Posilňuje tých, ktorí sa starajú o chorých, starých, trpiacich, opustených. Je príčinou radosti pre týchto obetavých ľudí, ktorí vďaka nej majú silu konať dobro a službu, ktorú ľudská spoločnosť málokedy adekvátne ocení a docení. Preto právom ju „titulujeme Príčina našej radosti.“ A to je aj najlepším poznávacím znamením pre skutočnú mariánsku úctu.

Tí, pre ktorých je Mária príčinou radosti, dokážu túto radosť vnášať aj do prostredia, v ktorom žijú. Tá radosť je najväčším dôkazom ich strenutia s Máriou. A to pomáha aj mne ako kňazovi rozlišovať skutočnú mariánsku úctu od hľadania senzácií. Zvlášť sa to týka rozličných teritórií, na ktorých sa odohrávajú udalosti, ktoré nie všetci rovnako akceptujú. Je bolestné, keď kvôli tomu nastávajú rozpory a napätia. Rozhodne ich však nebudú vyvolávať tí, pre ktorých je Mária príčinou radosti. A to pomáha rozlišovať, kde je skutočné strenutie s Máriou, a kde je to len snaha násilne prezentovať senzácie.

ThDr. Marián Červený PhD., správca farnosti Čunovo v Bratislavskej arcidiecéze

Ilustračné foto: akad. mal. Iva Štrbová Jarošová